

Hogyan tovább, Csilla?

Göteborgban, az asztalitenisz világbajnokság sajtóközpontját mindössze egy vékony fal választja el az edzőteremtől. Itt aztán megfordul mindenki, így például hétfőn kora délután a Bátorfi-testvérek külön gyakorlást végeztek a közelgő nehéz mérkőzésekre való tekintettel. Az edzés befejezése után az MTI munkatársa arra kérte Bátorfi Csillát, hogy mondjon véleményt eddigi szerepléséről, a kisiklásokról, és a hogyan továbbról.

■ **Kiheverte már a románok és tajvaniak elleni kudarcot?**

– Bármennyire is szeretnék most már csak az egyéni és páros küzdelmekre gondolni, mindig visszatér a gondolatimba ez a két mérkőzés – mondta. Sajnálom, hogy a két kisiklással elvettem csapatunktól a lehetőséget, hogy legalább a legjobb nyolc közé jussunk. Tanulásként azonban nagyon sokat jeler számomra, de azt hiszem, arról velem megtörtént, a világon minden játékosal megtörténhet, mármint a nyerő pozícióból történő veszteség.

■ **Mégis, mivel magyarázza ezt?**

– Hangsúlyozom, nem mentésként szeretném mondani, de azóta, hogy 1986-ban Prágában először nyertem Európa-bajnokságot, érzem azt a nagy felelősséget, amely rám hárul, s otthon mindig mindenki tőlem várja a kimagasló szereplést, a külföldiek pedig engem akarnak legyőzni. Ezen a világbajnokságon mindez fokozott teher lett a számomra, egyrészt azért, mert hiányzik Wirth Gabi, aki klasszisával megfelelő partner volt a csapatban, másrészt a férfiak visszsaesése miatt tőlünk, női játékosoktól várták, hogy legalább a régi magyar hagyományokból megőrizzünk valamit. Tóth Kriszti nagyon tehetséges, értékes győzelmeket ért el, de ahhoz, hogy teljesen beérjen, egy év még biztos kell.

■ **Más tényezők nem játszottak abban közre, hogy nincs olyan formában, mint régebben, és hiányzik játékából az a tűz, lelkesedés, amely jellemezte? Rüdiger Lamm, a német bajnok Steinhagen menedzsere például azt kérdezte a magyar szövetség egyik vezetőjétől, hogy miért játszik Csilla olyan kedvetlenül. Mit tud erre válaszolni?**

– Valóban, kissé elfásultam, s az elmúlt év átmenetet jelentett az életben, hiszen külföldre szerződtem, s az ide-oda utazások, a kettős helytállás (a német klubban és otthon) nagyon igénybe vett. Nem tudtam úgy és annyit gyakorolni, mint régen, sokat kellett utaznom, versenyről versenyre vándorolnom. De mivel ősztől változatlanul a Langweid együttesében játszom, változatnom kell az eddigi gyakorlaton, a tökéletes megoldásra azonban még nem jöttem rá. És talán éppen ez a sokéves igénybevétel, az új helyzet játszik abban közre, hogy nem látják tőlem azt az elszántságot, a győzelmi örömet, mint régebben. De függetlenül attól, hogy itt, Göteborgban borzasztóan nehéz a sorsolásunk, bizony benne, esetleg a vegyespárosban vagy a női párosban társaimmal messzire juthatok. Az egyéni roppant nehéz.

■ **S visszatérő mottóként: hogyan tovább, Csilla?**

– Játsszom, s mindent megteszek, hogy újból a régi helyek. Jövőre Európa-bajnokság lesz, már most arra gondolok, hogy a megnövekedett konkurencia ellenére megismételjem a régi EB-sikereimet. Ez pályafutásom további éveire is nagy hatással lenne. De azért maradunk a mostani világbajnokságnál, mert ha valamelyik számban sikerülne egy jó eredményt elérni, az nagyon sokat jelentene – mondta zárószóként az ötszörös Európa-bajnoknő.

Courier másodsor, Graf hetedszer

A teniszvilág gőzerővel készül az idei második Grand Slam-tornára, a francia nyílt bajnokságra. A Roland Garrosi már a hét közepén megkezdődnek a küzdelmek, a selejtezőben magyar részről a Davis Kupa csapattagok, Noszály Sándor és Krocskó József érdekelt. A nőknél nem csak Temesvári Andrea, de Földényi Annamária is a főtáblán kezdheti a játékot.

A főpróbák során Rómában Jim Courier sorrendben másodsor, míg Steffi Graf Berlinben hetedszer (!) diadalmaskodott. A világszűkület veszített amerikai, Courier az első duplázó Rómában azóta, hogy a csehszlovák Jaroslav Drobný 1950-ben és 1951-ben bajnok lett. A Roland Garros kétszeres királya ugyanolyan magabiztos teljesítményt produkált az olasz fővárosban, mint egy évvel ezelőtt, amit többek között bizonyított két olyan siker, amit kifejezetten salakspecialisták ellen (Bruguera és Chang) ért el. A döntőben pedig alig két órára volt szüksége az ismét formába lendült Goran Ivaniseviccsel szemben. A horvát teniszgőz egyébként római döntős szereplésével 11 pontra megerősítette a világranglistán a negyedik helyezett Boris Beckert.

A férfiak a héten Düsseldorfban a hagyományos csapat Világ Kupán „melegítettek”, Párizsra. Az 1.75 millió dollárt érő csapatversenyen ott lesz a címvédő spanyol válogatott, amely Emilio Sanchez nélkül, de Sergi Bruguerával és Carlos Costával a rekordot jelentő negyedik elsőségét szeretné kivívni. A legesélyesebbnek mégsem ők, hanem a világszűkület Pete Sampraszel és a salakon jó Michael Chang-gel felálló amerikaiak látszanak, akik ráadásul párosban a jelenleg legjobbnak tartott Reneberg, Grabb duót szerepeltetik.

Ami a világranglistát illeti, a női tenisz irányító szervezet, a WTA közölte, hogy habár teljes együttérzéssel viseltetnek Szeles Mónika iránt, a továbbiakban mindezt nem tudják a ranglistapontok odaajándékozásával kifejezni. A keses merénylet áldozatául esett újjvidéki világszűkület ugyanis a hamburgi esetet követően amolyan tárgyiasnak könyvelték el, azaz megkapta a képletes elsőségért járó pontokat, így pozícióját nem fenyegethette veszély. Ezután azonban már a tényleges eredményeket veszik figyelembe, így Graf nagy lehetőség előtt áll.

■ **Veszprém adott otthont az idei egyetemi és főiskolai atlétikai bajnokságnak. A felsőoktatási intézmények versenye mellett a Magyar Atlétikai Szövetség meghívásos számokat is tartott. Így három szegedi futó – Alexa Szabolcs, Maróti László és Kiss – is kipróbálta, hogy milyen eredményesen töltötték el a felkészülési időszakot. Nem vallonat tak szégyent. Hármójuk teljesítménye közül is kiemelkedik Alexa Szabolcs sprinteredménye, hiszen 100 méteren az idei legjobb európai eredményt futotta. A 10.34 mp-s idejével maga mögé utasította az egész élmezőnyt, s ezzel a hazai örökranglistán az ötödik legjobb eredményt érte el. 200 méteren Alexa 21.17 mp-es idejénél jobbat sem tudott senki elérni. Ezen a távon is jól „megverte” válogatottbeli ellenfeleit. Maróti László a 110 méteres gátfutásban 14.83 mp-vel a legjobbnak bizonyult. Kiss pedig a 400 gáton jeleskedett, mert 53.33-mal másodikként ért a célba.**

Tegnap a szerkesztőségben beszélgettem Alexa Szabolccsal, a kitűnő eredményeiről.

■ **Minek köszönhető, már az atlétikai szezon elején kiugró, ez a világraszóló idő?**

– Annak, hogy edzőmmel, Kelemen Bélával egy új szisztéma szerint dolgoztunk. A fő hangsúly a speciális erőfejlesztésen volt. Egyébként csak 100 méterre készültem, s hogy jó úton haladunk, azt a 200 méteres időm is bizonyítja.

■ **Gondolom, mindkét tá-**

Atlétika

Alexa (Szeged SC): idei legjobb európai eredmény

von új egyéni csúcscot ért el. Mennyit sikerült lefaragni?

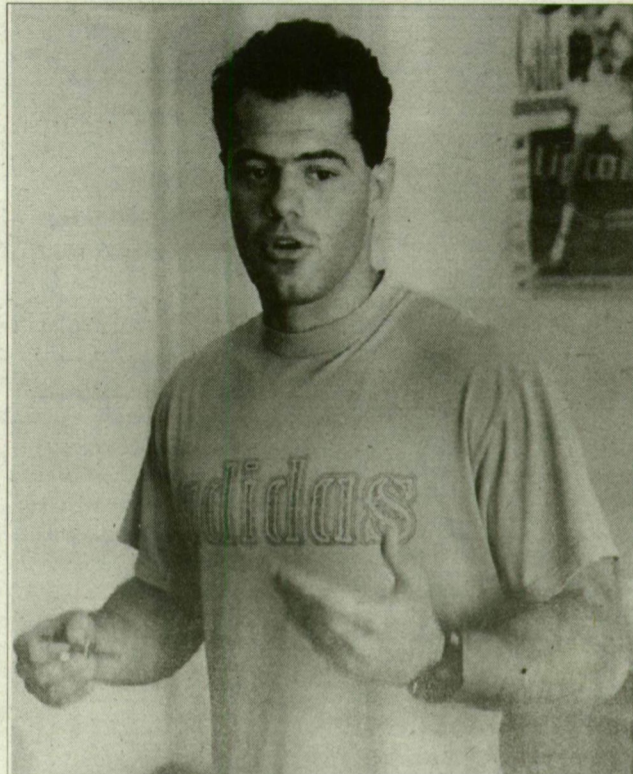
– 100 méteren szombati a legjobbam 10.58 volt. 200 méteren pedig 21.40 mp. A mostani 100 méteren elért eredményem első osztályú szintű, s Magyarországon legutóbb, három évvel ezelőtt Kovács Attila dicsekedhetett hasonlóval.

■ **Egy dolgot azért nem értek: tavaly megtukt, hogy a Szeged SC megszüntette az atlétikai szakosztályát, vagy mégsem?**

– Bodó Antallal megegyeztünk, hogy maradhatunk a klubnál. Most azonban a Primagáz anyagi támogatásával tudunk résztvenni ezen a versenyen. A hét végén pedig a Galgóczy Autósiskola állja az országos váltó bajnokságra a költségeinket.

■ **Most kezdődött a versenyidény. Milyen erőpróbái lesznek az idén?**

– Csak a legközelebbi nagy versenyemet említeném: júniusban Angliában rendezik a váltó EB-t, amelyen a 4x100-as magyar válogatottnak lehetek a tagja. Ugyancsak a következő hónapban tartják a B-csoportos EK-t. Nem tudom,

„Még egyszer legyőzöm a hazai élmezőnyt, s akkor elhíhetik, hogy én vagyok a legjobb” – mondja Alexa Szabolcs. (Fotó: Gyenes Kálmán)

hogy csak váltóban, vagy az egyéni pályára lépek-e a címeres mezben. Addig még egyszer meg kell vernem a ha-

zai élmezőnyt, hogy elhiggyék én vagyok a legjobb...

Süli József

„Szívesen vállalom munkát az elnökségben is” Laczkó Mihály újraválasztásának esélyeiről

Laczkó Mihályt, az MLSZ elnökét nem kell senkinek bemutatni. Mint a labdarúgás első embere az egyik legismertebb és talán a legtöbbet szidott személyiség Magyarországon, ahol ugye mindenki ért a futballhoz. Sokáig nem jelöltette magát az új elnökválasztásra, végül az amatőr liga és néhány NB I-es csapat vezetőjének a kérésére benyújtotta pályázatát.

A kívülálló számára úgy tűnhet, hogy nincs sok esélye az újraválasztásra, mivel az elmúlt négy év eredménytelensége Laczkó Mihály nevével kapcsolódik össze. Mi erről a véleménye? – kérdezte a Magyar Kábelművek vezérigazgatóját az MTI munkatársa.

– Azt hiszem, akik a labdarúgásban élnek, nem így látják ezt, hiszen nem a válogatott szereplésén kell lemérni az MLSZ munkáját. Én, amikor elvállaltam az elnöki posztot, elmondtam, hogy ebben a helyzetben csak a túlélés lehet a cél és az élet igazolta ezt. A másik fontos kérdés az utánpótlás volt, ebben pedig fel tudunk mutatni eredményeket.

■ **A közvélemény viszont érthetően jobb játékot vár a**

csapatoktól és a válogatottól.

– Ez megintcsak nem az MLSZ elnökének hatásköre, a szakmai munka a klubokban folyik, tőlük kell megkérdezni, mi a probléma. Tisztázni kell, hogy mi a mindenkori MLSZ-elnök feladata. Természetesen a válogatott működésének biztosítása, ez adott. A nemzetközi kapcsolattartás, ami soha nem volt ilyen jó, mint az elmúlt negyven évben. Ez mondható el a megyékkel kialakított kapcsolatról is. Ezenkívül az MLSZ működőképességének fenntartása, ami annak ellenére sikerült, hogy két évig egy fillért sem kaptunk az OTSH-tól. Nőtt az igazolt játékosok és a kiscsapatok száma is.

■ **Ha már az eredményekről beszélt, mit sikerült megvalósítania?**

– A válogatott szereplésétől eltekintve néhány racionális dolgot nem sikerült megszavaztatni. Kérdés az is, kell-e ennyi első- és másodosztályú csapat. Túl sok a profi játékos, de ebbe nem lehet beleszólni, ezt majd az élet rendezni fogja. Mi már évekkkel ezelőtt tárgyaltunk a Ligával és az OTSH-val az amatőr státuszról,

de ez a klubok anyagi helyzetének a függvénye.

■ **Mennyi pénzre lenne szüksége a magyar labdarúgásnak?**

– Az MLSZ-nek évi 300-350 millió forintra és ezenkívül a kluboknak is jelentős összegre. De nem a pénz a meghatározó, ez sokkal összetettebb probléma.

■ **Mikorra várható, hogy a magyar labdarúgás újra jó eredményeket tud elérni?**

– Csakis akkor, ha kialakult a piactudás. A labdarúgás mindig is a társadalom tükré volt. Az MLSZ-elnök csak egyetlen szavazattal rendelkezik, nem tőle kell számon kérni az eredményeket. Angliában, ha megkérdezik, ki a labdarúgó szövetség elnöke, az utca ember talán meg se tudja mondani. Csak nálunk tulajdonítanak túl nagy jelentőséget az

elnök személyének. Egyébként Magyarországon nem csak a labdarúgás, de a többi csapatsport sem ér el eredményeket.

■ **Mi a véleménye a többi jelöltől?**

– Én nem vagyok ellensége senkinek. Nyilván mindenki segíteni próbál a magyar labdarúgáson. Természetesen az a jó, ha olyan kerül az elnöki posztra, aki belülről ismeri a labdarúgás világát. Nem kizáró ok, ha valaki nem a futballból jött, de nem árt, ha egy kis öltözőszaga van a dolagnak.

■ **Kudarcnak tartaná, ha nem választanák újra?**

– Nem tartanám bukásnak. Legyen egy nyílt, demokrati- kus szavazás és sok sikert kívánok a győztesnek. Én szívesen vállalom munkát az elnökségben is. A focit akkor is imádni fogom, ha nem leszek MLSZ-elnök.

Riportműsor

A TeleSport szerkesztősége május 24-én, hétfőn 20 órától 55 perces műsorban mutatja be az MLSZ elnöki posztjára pályázókat. A 2-es csatornán látható adás műsorvezetője Knézy Jenő lesz.

Profi liga rájátszása

az utóbbi otthonában magyar idő szerint kedd hajnalban az ugyancsak négy nyertes mérkőzésig tartó sorozatnak), s az ottani órák szerint vasárnap esti nyitólökőzet a hazaiak biztos sikerét hozta. A 4-1-es sikerben – a házigazdák erőtelj duzzadt játéka után – azért nyilván az is benne van, hogy míg a „Kanadaiak”, alaposan rápihenhettek az elődöntőre, miután gyors egymásutánban négyszer is elpáholták a Buf-

falo Sabrest, addig az Islanders alig 38 (!) órával a negyeddöntős csatája lezárta után (a 7. mérkőzésen 6-0 a St. Louis ellen) kényyszerült ismét jégre lépni.

A másfél napnyi pihenő meglátszott a „Szigetlakók”, teljesítményén, akiknek ráadásul – mint az NHL bajnoki alapszakaszában a „Kanadaiaknál”, az abszolút rangsorbant hátrább végzett csapatnak – utazási kötelezettségük is

volt, merthogy az első két összecsapásnak Montreal a színhelye.

A hazaiak nem bizonyultak megértő vendéglátóknak, a fásult-fáradt newyorkiakat könnyedén verték 4-1-re. A Fórum-stadionbeli győzelem egyszersmind rekordmértélt is eredményezett: a Canadiens megszakitás nélkül kilencedik playoff-mérkőzését nyerte, s ezzel beállította az 1978-as klubcsúcst.